

יבמות סח

בת כהן לישראל - פוסלין	בת ישראל לכהן - ולא מאכילין
העובר	בעלה מת והיא בהריון
והיבם	בעלה מת – אין לה בנים והיא נופלת לייבום – שומרת יבם
והאירוסין	היא מתארסת
והחרש	היא מתחתנת עם חרש – אין נישואין מדאורייתא אלא מדרבנן
ובן תשע שנים ויום אחד	<p><u>הבנה ראשונה שבעייתית</u>: קס"ד בשומרת יבם לבן תשע ויום אחד; למאי? אי למיפסל, קטן נמי מיפסל פסיל! אי לאכול, גדול נמי לא מאכיל!</p> <p><u>הבנת אביי</u>: ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינן, דמדאורייתא קניא ליה, סד"א, הואיל ומדאורייתא קניא ליה וביאתו ביאה – אימא לוכיל, קמ"ל: עשו ביאת בן ט' שנים ויום אחד כמאמר בגדול.</p> <p><u>קושי על אביי</u>: אי הכי, סיפא דקתני: ספק בן ט' שנים ויום אחד, ספק שאינו, השתא ודאי בן ט' לא מאכיל, ספק מיבעיא?</p> <p><u>הבנת רבא</u>: בבן תשע שנים ויום אחד דהנך פסולים קתני, דפסלי בביאתו, וכדתניא: בן תשע שנים ויום אחד, גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי, נתין, חלל וממזר, שבאו על כהנת לוייה וישראלית – פסלוה</p> <p><u>קושי על רבא</u>: והא מדקתני סיפא: אם אינן ראויין לבא בישראל - הרי אלו פוסלים, מכלל דרישא לאו בפסולים עסקינן!</p> <p><u>תירוץ</u>: רישא פסולי קהל, סיפא פסולי כהונה</p>
ספק שהוא בן ט' שנים ויום אחד ספק שאינו	
ספק הביא ב' שערות וספק שלא הביא	בשעת אירוסין

בן ט' שנים ויום א', גר עמוני ומואבי, מצרי ואדומי, כותי, נתין, חלל וממזר, שבאו על כהנת לוייה וישראלית

תנא קמא פסלן	רבי יוסי	רשב"ג
כל שזרעו פסול - פוסל, כל שאין זרעו פסול - אינו פוסל	כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאין אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו	כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאין אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו

ויקרא פרק כב

(ט) וְשִׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֹטֵא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יִחַלְלֵהוּ אָנִי ה' מִקְדָּשָׁם:
 (י) וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כְּהֵן וְשֹׁכֵר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ:
 (יא) וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלַחְמוֹ:
 (יב) וּבֵת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְּתֵרוֹמֶת הַקֹּדְשִׁים לֹא תֹאכַל:
 (יג) וּבֵת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה אֱלֻמְנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ וְשִׁבְהָ אֶל בֵּית אֲבִיהָ כְּנַעוּרֶיהָ מִלְּחָם אֲבִיהָ תֹאכַל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ:

שאלה: מנא הני מילי – שבעילה עם פסול פוסלת האשה להתחתן עם כהן ולאכול בתרומה?
תשובה: אמר רב יהודה אמר רב, אמר קרא: (ויקרא כ"ב) **וכת כהן כי תהיה זא"ש זר**, כיון שנבעלה לפסול לה - פסלה.

קושי: האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא: בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול!
תירוץ: ההיא (ויקרא כ"ב) **מושבה אז כית אכיה כנעוריה מרחס אכיה תאכז** נפקא, מדקאמר רחמנא: **ושבה אז כית אכיה... תאכז**, מכלל דמעיקרא לא אכלה.
קושי: אי מההיא, הוה אמינא לאו הבא מכלל עשה - עשה, כתב רחמנא האי ללאו!
תירוץ: לאו מוכז זר זא יאכז קאש נפקא.
קושי: ההוא מיבעי ליה לגופיה!
תירוץ: תרי **וכז זר** כתיבי.

קושי: ואכתתי מיבעי ליה לכדרי יוסי ברי חנינא, דא"ר יוסי ברבי חנינא: **וכז זר - זרות אמרתי לך ולא אנינות!**
תירוץ: דרבי יוסי ברבי חנינא מן **זר וכז זר** נפקא.

עוד קושי: ואכתי מיבעי ליה לכדתניא: **כשהיא חוזרת - חוזרת לתרומה, ואינה חוזרת לחזה ושוק**; ואמר רב חסדא אמר רבינא בר רב שילא: מאי קרא? דכתיב: **וכת כהן כי תהיה צאי' זו היא בתרומת הקצי' לא תאכל, לא תאכל במורם מן הקדשים!** **תירוצ**: א"כ, לכתוב קרא **היא כקצי' לא תאכל**, מאי **בתרומת הקצי'**? שמעת מינה תרתי.

הפסוק	הדרשה
וכת כהן כי תהיה צאי' זו	שבעילה עם פסול פוסלת האשה להתחתן עם כהן ולאכול בתרומה
וכז זו לא יאכל קצ'	בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול
וכז זו	זרות אמרתי לך ולא אנינות
וכת כהן כי תהיה צאי' זו היא בתרומת הקצי' לא תאכל	כשהיא חוזרת - חוזרת לתרומה, ואינה חוזרת לחזה ושוק
כת- וכת	כהנת, לוי' וישראלית